

Arrest

nr. 324 086 van 27 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. DIENI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANHOOLST, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 2003.

1.2. Verzoeker dient op 8 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 19 juni 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 9 oktober 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en van de clan Abgal, subclan Wabudhan, subclan Mahtaa Abdulle te zijn. U bent geboren in Jeddah, Saudi-Arabië, waar u gewoond heeft tot u in december 2021 werd opgepakt en tien dagen later, in januari 2022, werd gedeporteerd naar Somalië. In Somalië verbleef u bij uw maternale oom Nur in het dorp Dawacaale, Middle Shabelle. Nur overleed in 2022 als gevolg van een ziekte.

U verklaart dat uw vader B.YW., uw moeder A.M.A. en al uw broers en zussen in Somalië opgesloten zijn in een gevangenis van Al-Shabaab ten gevolge van een erfeniskwestie met de stiefbroer van uw vader. Uw vader werd eind 2023 in Mogadishu opgepakt door Al-Shabaab. De rest van uw gezin werd eerder al in oktober 2022 door Al-Shabaab opgepakt in Dawacaale.

Toen u in Dawacaale water ging halen uit de waterput bij jullie huis, werd u tegengehouden door Al-Shabaab omwille van uw kapsel en uw korte broek, beiden waren niet toegelaten onder het regime van Al-Shabaab. Ze vroegen u hiernaar en vanwaar u kwam, en hebben u dan meegenomen naar hun gevangenis waar ze u ondervraagd hebben. U zei hen dat u van Dawacaale afkomstig was, maar toen ze in uw gsm foto's van Saudi-Arabië terugvonden beschuldigden ze u ervan te liegen tegen hen en te spioneren. Al-Shabaab heeft u dan vastgehouden in hun gevangenis samen met drie andere jongens. Deze jongens zeiden u na een week dat ze zouden ontsnappen, er was die nacht geen bewaking, de deur van de gevangenis werd dichtgehouden met een gekapte boom. De drie jongens en u konden de boomstam weghalen en ontsnappen uit de gevangenis. Hierop hebben de drie jongens u de juiste richting naar Dawacaale gewezen, waarop zij naar een andere richting vluchtten. U bent dan een man tegengekomen die u bij hem heeft laten overnachten en de dag erna samen met u naar Dawacaale is gegaan.

Terug daar aangekomen zei uw oom N. u dat u niet kon blijven, omdat u ontsnapt was van Al-Shabaab. N. bracht u naar Madina, Mogadishu, waar hij een smokkelaar voor u regelde. U bent op 20 maart 2022 met uw eigen paspoort met het vliegtuig naar Turkije gereisd, waar u ongeveer 15 dagen verbleef. Vervolgens reisde u met een boot naar Griekenland, tijdens deze reis raakte u uw paspoort en gsm kwijt. U verbleef dan een tweetal maanden in het huis van de smokkelaar in Athene, waarna u met het vliegtuig via Italië naar België doorreisde, waar u op 4 juni 2022 aankwam en op 8 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest bij terugkeer naar Somalië opgesloten en gedood te worden door Al-Shabaab. Uw advocaat verklaart tevens dat u door uw verblijf in Saudi-Arabië niet meer in Somalië kan wonen.

Ter staving van uw verzoek legde u tien foto's voor, waarvan u verklaart dat u er op staat en deze genomen werden in Saudi-Arabië en in Somalië. U bezorgde ook enkele opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 06.07.2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds ouder dan 18 jaar was, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op een minimum van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar..' Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als

minderjarige voordoet terwijl u in werkelijkheid drie en een half tot zeven en een half jaar ouder bent, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Bovendien kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u na uw deportatie uit Saudi-Arabië vanuit Mogadishu naar Dawacaale in Middle Shabelle bent gegaan. U lichtte toe dat uw plan na deportatie was om eerst op een veilige plek te blijven en vervolgens terug naar Saudi-Arabië te reizen (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 19/06/2024, p. 20). Uw oom langs moederszijde vertelde u echter dat Al-Shabaab in Dawacaale aanwezig is en dat zij mensen die uit het buitenland komen meenemen (CGVS, p. 19). Dat u gelet op uw individuele omstandigheden dan ook net naar deze plek afreisde, is reeds bijzonder vreemd. Uw vader had eerder een huis in Mogadishu verkocht (CGVS, p. 9) en uw oom langs moederszijde slaagde er in om twee maanden later 8000 dollar te betalen om u naar Europa te sturen (verklaring DVZ d.d. 11/10/2022, vraag 32). Met een dergelijke financiële slagkracht moet uw familie in staat geweest zijn een veiliger tijdelijk onderkomen voor u te vinden dan een dorp waar Al-Shabaab de macht had en specifiek personen zoals u viseert. U bent tevens niet in staat een geloofwaardige of doorleefde beschrijving te geven van uw reis van Mogadishu tot Dawacaale. U komt niet verder dan de weg te beschrijven als 'normaal'. Gevraagd naar checkpoints geeft u aan dat er wel waren, maar dat jullie niet tegengehouden werden. Verder herinnert u zich ook geen enkel dorp, geen enkele stopplek die de melkwagen aandeed tussen Mogadishu en Dawacaale (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 19.06.2024, p. 18). Dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen.

Uw kennis van Dawacaale laat te wensen over, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondergraaft.

- Gevraagd hoeveel huizen er in Dawacaale zijn geeft u het vage antwoord 'veel' (CGVS, p. 19). Niet enkel is dit vaag, uit satellietbeelden die werden toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat Dawacaale uit een twintigtal huizen bestaat wat geenszins als 'veel' aanzien kan worden. Zeker niet door iemand die uit een stedelijke context in Saudi-Arabië afkomstig is.
- Uitgenodigd om te vertellen over Dawacaale komt u niet verder dan de boodschap dat er melkkoeien zijn, eieren verkocht worden en bomen worden gekapt, meer weet u er niet van (CGVS, p. 19).
- U kan geen andere clans in Dawacaale opnoemen dan de Abgal (CGVS, p. 20) terwijl u wel op de hoogte bent van andere clans in Somalië (CGVS, p. 7).
- U kan geen clanoudste van Dawacaale noemen (CGVS, p. 20).
- In Dawacaale is er een dokter maar zijn naam kent u niet (CGVS, p. 19).
- U kan geen enkel Somalisch seizoen opnoemen, dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen aangezien u enkele maanden verbleef bij uw oom die landbouwer is (CGVS, pp. 20-21).
- U weet niet wie de leider van Al-Shabaab in of rond Dawacaale is (CGVS, p. 32).
- U kan slechts twee dorpen opnoemen in de buurt van Dawacaale (CGVS, p. 20).

Aangezien u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk van Mogadishu naar Dawacaale afreisde, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten die daar plaatsvonden.

Uw verklaringen over deze problemen met Al-Shabaab waren bovendien vaag en onwaarschijnlijk.

U verklaart dat uw oom u zei dat dat mensen uit het buitenland worden meegenomen door Al-Shabaab. U zegt echter niet te weten of dit al eens gebeurd was in uw dorp (CGVS, p. 19). Logischerwijs kan er verwacht worden dat u hier op zijn minst enige notie van heeft of getracht heeft hier informatie over in te winnen, aangezien u zelf in deze situatie verkeerde.

U verklaart meermaals dat u niet buiten mocht van uw oom omdat u van Saudi-Arabië kwam en niemand u mocht zien (CGVS, pp. 19, 22). Later verklaart u erg specifiek dat u van uw oom niet buiten mocht om water te halen in korte broek (CGVS, p. 23), een opvallend specifieke aanvulling. Het is ook niet geloofwaardig dat u verboden werd door uw oom om buiten te komen, maar wel vervolgens meeging naar zijn landbouwgrond en meermaals water ging halen in een korte broek (CGVS, pp. 20, 22-23), exact de handelingen waarvan uw oom u vertelde dat u ze niet mocht stellen omdat het niet veilig was. Dat u dit toch deed omdat u wilde douchen (CGVS, p. 32) is niet ernstig.

U bleef ook vaag over uw arrestatie: u wist niet wie van Al-Shabaab u arresteerde (CGVS, p. 32), welke rol zij speelden binnen Al-Shabaab (CGVS, p. 32), wie hun leider was (CGVS, p. 32) of waarom zij dachten dat u een goede Al-Shabaabstrijder zou worden (CGVS, p. 26). Dergelijke vage verklaringen overtuigen geenszins.

Daarnaast zijn uw verklaringen over uw ontsnapping uit de gevangenis niet geloofwaardig. U verklaart dat u met drie andere jongens kon ontsnappen (CGVS, pp. 23). Normaal werd de gevangenis 's nachts bewaakt door iemand met een vuurwapen, echter was er geen bewaking die nacht en werd er enkel een gekapte boom tegen de deur gezet. Die konden jullie weghalen waarna jullie gewoon konden weglopen (CGVS, pp. 25-26). Dit is een erg onwaarschijnlijke gang van zaken. U bent verder ook niet in staat om meer dan één naam van de andere jongens op te noemen, K., en wist niet eens van welk dorp zij kwamen (CGVS, p. 26). Er zou logischerwijze verwacht kunnen worden dat u de naam kent van de jongens met wie u niet alleen een week lang opgesloten zat maar ook nog eens samen ontsnapt bent. Het feit dat u hier niet toe in staat blijkt ondermijnt andermaal de geloofwaardigheid van uw relaas.

Nog frappanter is uw bewering dat uw moeder, broers en zussen nadat zij in mei 2022, twee maanden na uw vertrek uit Somalië, werden gedeporteerd uit Saudi-Arabië (CGVS, p. 16) blijkbaar eveneens naar Dawacaale zijn afgereisd, aangezien zij daar in oktober 2023 door Al-Shabaab werden gearresteerd (CGVS, p. 8, 16, 27). Dit is niet ernstig in het licht van wat u amper twee maanden eerder zou zijn overkomen. U kaderde deze arrestatie deels in een erfeniskwestie tussen uw vader en diens stiefbroer (CGVS, p. 33). U liet deze erfkwestie bij de DVZ echter geheel onvermeld toen u gevraagd werd om een overzicht van alle feiten die leidden tot uw vertrek uit Somalië (vragenlijst CGVS d.d. 11/10/2022, vraag 3.5). Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas vermeldt. Aangezien u tegenover het CGVS uitdrukkelijk en meermaals verklaarde dat deze erfkwestie gekoppeld is aan uw problemen met Al-Shabaab en één van de oorzaken is van de arrestatie van uw familieleden (CGVS, pp. 8-10, 27, 33) kan niet anders dan geconcludeerd worden dat dit een kernelement van uw relaas betreft. Bovendien werden uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen in het Somalisch en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gaf u ook aan dat uw interview bij de DVZ goed was verlopen (CGVS, p. 3). Dat u deze gebeurtenis geheel onvermeld liet, ondermijnt niet enkel de geloofwaardigheid van de erfeniskwestie op zich maar tevens de geloofwaardigheid van uw eigen eerdere aanvaring met Al-Shabaab.

Uit het voorgaande volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u en uw familieleden in het vizier zijn gekomen van Al-Shabaab.

Voor zover uw advocaat aanhaalt dat u niet kan terugkeren naar Somalië omwille van uw lang verblijf in Saudi-Arabië moet in de eerste plaats aangestipt worden dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt van uw geboorte en jarenlange verblijf in Saudi-Arabië waardoor dit niets meer is dan een blote bewering. U legde enkele foto's neer waarvan de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waarin deze werden genomen onmogelijk kan worden afgeleid. Behalve één foto in Mekka is geen enkele plaats herkenbaar. U had een Somalisch paspoort dat u onderweg kwijtraakte (CGVS, p. 4) en waarvan u evenmin een kopie heeft. U en uw familieleden hadden paspoorten aangevraagd om zo een verblijfsvergunning te bekomen in Saudi-Arabië (CGVS, p. 5) maar opnieuw legde u geen enkel document neer dat dit zou kunnen aantonen. Ook van uw repatriëring uit Saudi-Arabië naar Somalië legde u geen enkel (begin van) bewijs neer. U haalde bij de DVZ aan dat u omwille van uw geboorte in Saudi-Arabië gediscrimineerd werd (vragenlijst CGVS, vraag 3.7b) maar haalde dit niet aan toen u door het CGVS werd gevraagd of er naast uw voorgehouden problemen met Al-Shabaab nog redenen waren waarom u niet kon terugkeren naar Somalië (CGVS, p. 24). Hoe dan ook beschikt u gelet op bovenstaande ongeloofwaardigheid van de arrestatie van uw familieleden wel degelijk over een familiaal netwerk in Somalië. Bovendien bent u een meerderjarige man van een meerderheidsclan die het Somalisch machtig is en leefde u ook in Saudi-Arabië in een Somalische gemeenschap (CGVS, p. 7). U heeft nog een maternale oom in Somalië (CGVS, p. 11) en uw tante woont met haar drie volwassen zonen in Somalië (CGVS, p. 34). Gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw reis naar Dawacaale kan worden verondersteld dat u deze maanden in Mogadishu verbleef zonder noemenswaardige problemen. Er is dan ook geen enkele concrete indicatie dat u in het geval van een terugkeer naar Somalië in een dermate mensonwaardige situatie zou terechtkomen dat er sprake kan zijn van vervolging of ernstige schade.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de

gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update)**, [h t t p s : / / w w w . c g v s . b e / sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start

gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100

burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De neergelegde foto's werden reeds besproken en de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud beïnvloeden bovenstaande vaststellingen niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A. van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, van redelijkheid en zorgvuldigheid, van de samenwerkingsplicht, van de gelijkheid der wapens; tegenstrijdigheid in de motieven".

Verzoeker verschaft vooreerst een theoretische uiteenzetting omtrent de geschonden geachte bepalingen en beginselen, evenals van de samenwerkingsplicht en de bewijslast.

Vervolgens gaat verzoeker in op de toekenning van de vluchtelingenstatus. Hij benadrukt dat hij de asieliinstanties niet heeft willen misleiden omtrent zijn leeftijd. Verder benadrukt verzoeker dat hij amper twee maanden in Dawacaale heeft gewoond en niet mocht buiten komen, zodat hij geen uitgebreide kennis heeft van het dorp. Hij benadrukt de elementen die hij wel bekend kon maken, die de commissaris-generaal niet in zijn beslissing heeft opgenomen. Verzoeker stelt verder dat hij als jongvolwassene de ernst van de waarschuwing van zijn oom om niet in korte broek buiten te komen, niet ernstig nam. Hij geeft aan dat Al-Shabaab zich voorstelt als ze iemand ontvoeren. Verzoeker stelt dat de beoordeling van de commissaris-generaal subjectief is, waar hij het niet mogelijk acht dat verzoeker zich naar Dawacaale zou begeven. Hij geeft aan dat hij geen netwerk had in Somalië. Verzoeker gaat verder in op landeninformatie omtrent de behandeling door Al-Shabaab van vermoedde spionnen en mensen die de sociale en religieuze normen schenden. Verzoeker acht de motieven omtrent de ontsnapping tevens subjectief. Verzoeker gaat in op het voordeel van de twijfel.

In een volgend onderdeel gaat verzoeker in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij gaat in op de veiligheidssituatie in Middle Shabelle en Mogadishu. Hij geeft aan dat een intern vestigingsalternatief in Mogadishu uit den boze is.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. De Raad wijst erop dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal, gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor Al-Shabaab, die hem ervan beschuldigen te spioneren. Verzoeker verklaarde door hen te zijn gevangen genomen en na een week te zijn ontsnapt. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. Wat betreft de vaststellingen inzake verzoekers leeftijd, wijst de Raad erop dat de Dienst Voogdij en de FOD Justitie op 6 juli 2022 een leeftijdsonderzoek heeft verricht, waarbij verzoekers werkelijke leeftijd werd geschat op 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar, wat betekent dat niet kan worden uitgesloten dat hij op die datum evengoed 19,5 jaar oud was (zie, AD CGVS, “beslissing Dienst Voogdij”). Het komt niet aan de Raad toe om zich uit te spreken over een beslissing van leeftijdsbepaling. De door de Dienst Voogdij vastgestelde leeftijd staat dan ook vast voor de Raad. De Raad acht de door verzoeker opgegeven leeftijd evenwel geen element dat de algehele geloofwaardigheid van zijn zaak ondermijnt.

4.1.3. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal vooreerst geen geloof hecht aan verzoekers verklaring dat hij – na een repatriëring uit Saoedi-Arabië – vanuit Mogadishu naar Dawacaale in Middle Shabelle is gegaan, om de volgende redenen:

“U lichtte toe dat uw plan na deportatie was om eerst op een veilige plek te blijven en vervolgens terug naar Saudi-Arabië te reizen (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 19/06/2024, p. 20). Uw oom langs moederszijde vertelde u echter dat Al-Shabaab in Dawacaale aanwezig is en dat zij mensen die uit het buitenland komen meenemen (CGVS, p. 19). Dat u gelet op uw individuele omstandigheden dan ook net naar deze plek afreisde, is reeds bijzonder vreemd. Uw vader had eerder een huis in Mogadishu verkocht (CGVS, p. 9) en uw oom langs moederszijde slaagde er in om twee maanden later 8000 dollar te betalen om u naar Europa te sturen (verklaring DVZ d.d. 11/10/2022, vraag 32). Met een dergelijke financiële slagkracht moet uw familie in staat geweest zijn een veiliger tijdelijk onderkomen voor u te vinden dan een dorp waar Al-Shabaab de macht had en specifiek personen zoals u viseert. U bent tevens niet in staat een geloofwaardige of doorleefde beschrijving te geven van uw reis van Mogadishu tot Dawacaale. U komt niet verder dan de weg te beschrijven als ‘normaal’. Gevraagd naar checkpoints geeft u aan dat er wel waren, maar dat jullie niet tegengehouden werden. Verder herinnert u zich ook geen enkel dorp, geen enkele stopplek die de melkwagen aandeed tussen Mogadishu en Dawacaale (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 19.06.2024, p. 18). Dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen.

Uw kennis van Dawacaale laat te wensen over, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondergraaft.

- Gevraagd hoeveel huizen er in Dawacaale zijn geeft u het vage antwoord ‘veel’ (CGVS, p. 19). Niet enkel is dit vaag, uit satellietbeelden die werden toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat Dawacaale uit een twintigtal huizen bestaat wat geenszins als ‘veel’ aanzien kan worden. Zeker niet door iemand die uit een stedelijke context in Saudi-Arabië afkomstig is.*
- Uitgenodigd om te vertellen over Dawacaale komt u niet verder dan de boodschap dat er melkkoeien zijn, eieren verkocht worden en bomen worden gekapt, meer weet u er niet van (CGVS, p. 19).*
- U kan geen andere clans in Dawacaale opnoemen dan de Abgal (CGVS, p. 20) terwijl u wel op de hoogte bent van andere clans in Somalië (CGVS, p. 7).*
- U kan geen clanoudste van Dawacaale noemen (CGVS, p. 20).*
- In Dawacaale is er een dokter maar zijn naam kent u niet (CGVS, p. 19).*
- U kan geen enkel Somalisch seizoen opnoemen, dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen aangezien u enkele maanden verbleef bij uw oom die landbouwer is (CGVS, pp. 20-21).*
- U weet niet wie de leider van Al-Shabaab in of rond Dawacaale is (CGVS, p. 32).*
- U kan slechts twee dorpen opnoemen in de buurt van Dawacaale (CGVS, p. 20).”*

Deze motieven – die door de Raad worden bijgetreden – vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad dient evenwel vast te stellen dat verzoeker hiertoe in gebreke blijft.

4.1.4. De Raad onderstreept dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker kan niet uitklaren waarom hij zich in Dawacaale zou vestigen, wanneer Al-Shabaab aldaar aanwezig was en specifiek mensen die uit het buitenland kwamen viseerden. Verzoeker stelt dat hij geen netwerk had in Somalië, doch er dient te worden vastgesteld dat verzoeker voor hij uit Somalië wegluchtte een week in Mogadishu heeft verbleven bij een vrouw die verwant is met de vrouw van zijn oom (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 22). Verzoeker verduidelijkt niet waarom hij bij zijn eerste aankomst in Mogadishu desgevallend niet tijdelijk bij deze vrouw kon verblijven, in afwachting van een andere veilige optie. De Raad stipt hierbij ook de financiële slagkracht van het gezin aan, dat door de commissaris-generaal terecht werd opgemerkt. Verzoeker gaf hierbij ook aan dat het steeds de bedoeling was om slechts voor een beperkte tijd een veilige plek te vinden, om vervolgens terug te gaan naar zijn moeder in Saoedi-Arabië (zie NPO, p. 20). Verzoekers plan bestond dus niet uit het vinden van een duurzame verblijfplaats in Somalië om zich te vestigen, doch eerder uit een tijdelijke en veilige optie, om van daaruit opnieuw af te reizen naar Saoedi-Arabië. Het is dan ook onaannemelijk dat in de voorliggende omstandigheden zou worden geopteerd voor Dawacaale als veilige plek.

4.1.5. Verzoeker kan verder niet worden gevolgd in zijn argumentatie dat niet kan worden verwacht dat hij een uitgebreide kennis heeft van het dorp, omdat hij er slechts twee maanden verbleef en bovendien niet de toestemming had om het huis te verlaten en met anderen te praten. Ook in deze omstandigheden, kan worden verwacht dat verzoeker een ruimere kennis van de regio zou tentoonstellen. Hierbij moet worden opgemerkt dat verzoeker zelf ook verklaarde dat hij met zijn oom naar het landbouwveld, dat zich buiten het

dorp bevond, ging en meerdere keren naar de waterput (zie NPO, p. 20 en 22-23). Verzoeker kwam aldus wel degelijk buiten. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook dat in het dorp regelmatig werd gevraagd wie hij was en dat hij daarom van zijn oom niet “meer” buiten mocht gaan, waaruit aldus blijkt dat hij voordien wel buiten kwam (zie NPO, p. 19). Bovendien woonde verzoeker gedurende deze maanden samen met zijn oom, zodat kan worden aangenomen dat zij gesprekken zouden voeren over het dorp en minstens de aanwezigheid van Al-Shabaab. Al was het maar om een volledig beeld te krijgen van de situatie waarin verzoeker verkeerde en om een inschatting te kunnen maken van het eventueel veiligheidsrisico dat hij liep. Dat verzoeker ondanks deze vaststellingen geen meer gedetailleerde en accurate informatie kan verschaffen over Dawacaale, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verblijf aldaar. In deze stipt de Raad in het bijzonder aan dat verzoeker Dawacaale beschrijft als een dorp met veel huizen, terwijl uit de informatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, blijkt dat het gaat om een klein dorp met een twintigtal huizen. Onder meer gelet op verzoekers jarenlange verblijf in een stedelijke context in Saoedi-Arabië is het bevreemdend dat verzoeker dergelijks zou beschrijven als een dorp met veel huizen. Dat verzoeker bepaalde andere informatie kon verstrekken over het dorp, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane bevindingen.

4.1.6. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij vanuit Mogadishu doorreisde naar Dawacaale, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aldaar verklaarde vervolgingsfeiten door Al-Shabaab.

4.1.7. Bovendien stelde commissaris-generaal terecht vast dat verzoeker verklaringen omtrent zijn problemen met Al-Shabaab vaag en onwaarschijnlijk zijn. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad dit standpunt van de commissaris-generaal bij.

4.1.8. Verzoeker brengt niets dienstig in tegen de pertinente vaststelling dat kon worden verwacht dat verzoeker of zijn oom pogingen zouden hebben ondernomen om meer informatie te bekomen omtrent de omstandigheid dat mensen uit het buitenland werden meegenomen door Al-Shabaab. Aangezien dergelijke praktijk vaak voorkwam in Dawacaale en verzoeker uit het buitenland kwam, kon dergelijke informatie immers zeer belangrijk zijn om een inschatting te maken van het risico in zijn hoofde. Evenmin kan verzoeker uitklaren waarom hij – gelet ook op de gekende problematiek van ontvoeringen van mensen uit het buitenland – het risico zou nemen om buiten te komen en dit zelfs in een korte broek, wat hem duidelijk zou aanmerken als iemand die uit het buitenland komt. Verzoeker is niet ernstig in zijn betoog dat hij als puber/jong volwassene in een leeftijdscategorie zat, waarin men de ernst van waarschuwingen niet systematisch aanneemt. Rekening houdend met de leeftijdsbepaling, was verzoeker reeds meerderjarig op het moment dat hij in Dawacaale verbleef, zodat reeds enige maturiteit in zijn hoofde kan worden verwacht. In de context van een dorp waar Al-Shabaab actief is en bovendien specifiek zijn pijlen richt op mensen die terugkeren uit het buitenland, kan ook van een jongvolwassene worden verwacht dat hij de dreiging in zijn hoofde beter kon inschatten en zich niet buitenshuis zou begeven in een korte broek.

4.1.9. Wat betreft de arrestatie en de daaropvolgende ontsnapping, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat: “ *U bleef ook vaag over uw arrestatie: u wist niet wie van Al-Shabaab u arresteerde (CGVS, p. 32), welke rol zij speelden binnen Al-Shabaab (CGVS, p. 32), wie hun leider was (CGVS, p. 32) of waarom zij dachten dat u een goede Al-Shabaabstrijder zou worden (CGVS, p. 26). Dergelijke vage verklaringen overtuigen geenszins. Daarnaast zijn uw verklaringen over uw ontsnapping uit de gevangenis niet geloofwaardig. U verklaart dat u met drie andere jongens kon ontsnappen (CGVS, pp. 23). Normaal werd de gevangenis 's nachts bewaakt door iemand met een vuurwapen, echter was er geen bewaking die nacht en werd er enkel een gekapte boom tegen de deur gezet. Die konden jullie weghalen waarna jullie gewoon konden weglopen (CGVS, pp. 25-26). Dit is een erg onwaarschijnlijke gang van zaken. U bent verder ook niet in staat om meer dan één naam van de andere jongens op te noemen, K., en wist niet eens van welk dorp zij kwamen (CGVS, p. 26). Er zou logischerwijze verwacht kunnen worden dat u de naam kent van de jongens met wie u niet alleen een week lang opgesloten zat maar ook nog eens samen ontsnapt bent. Het feit dat u hier niet toe in staat blijkt ondermijnt andermaal de geloofwaardigheid van uw relaas.*” Dat Al-Shabaab een autoritaire en terroristische beweging betreft, verklaart niet waarom verzoeker niet meer informatie kan verstrekken over zijn ontvoering en gevangenneming, die naar eigen verklaringen een week duurde. Het is weinig aannemelijk dat Al-Shabaab wilde dat verzoeker voor hen zou werken en dat zij hem hiervoor zouden trainen, doch dat er geen concrete plannen hiervoor werden aangegeven (zie NPO, p. 25). Verzoeker brengt verder niets dienstig in tegen de vaststellingen aangaande de verklaringen omtrent zijn ontsnapping. Door de commissaris-generaal een subjectieve interpretatie te verwijten, brengt verzoeker geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de hoger weergegeven omstandige en draagkrachtige motieven. Verzoeker brengt ook geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat de commissaris-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

4.1.10. Door louter te herhalen dat zijn familie ook werd gedeporteerd uit Saoedi-Arabië, naar Dawacaale ging en aldaar werd gearresteerd door Al-Shabaab, brengt hij geen dienstig argument in tegen de overwegingen dat: *“Nog frappanter is uw bewering dat uw moeder, broers en zussen nadat zij in mei 2022, twee maanden na uw vertrek uit Somalië, werden gedeporteerd uit Saudi-Arabië (CGVS, p. 16) blijkbaar eveneens naar Dawacaale zijn afgereisd, aangezien zij daar in oktober 2023 door Al-Shabaab werden gearresteerd (CGVS, p. 8, 16, 27). Dit is niet ernstig in het licht van wat u amper twee maanden eerder zou zijn overkomen. U kaderde deze arrestatie deels in een erfeniskwestie tussen uw vader en diens stiefbroer (CGVS, p. 33). U liet deze erfkwestie bij de DVZ echter geheel onvermeld toen u gevraagd werd om een overzicht van alle feiten die leidden tot uw vertrek uit Somalië (vragenlijst CGVS d.d. 11/10/2022, vraag 3.5). Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas vermeldt. Aangezien u tegenover het CGVS uitdrukkelijk en meermaals verklaarde dat deze erfkwestie gekoppeld is aan uw problemen met Al-Shabaab en één van de oorzaken is van de arrestatie van uw familieleden (CGVS, pp. 8-10, 27, 33) kan niet anders dan geconcludeerd worden dat dit een kernelement van uw relaas betreft. Bovendien werden uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen in het Somalisch en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gaf u ook aan dat uw interview bij de DVZ goed was verlopen (CGVS, p. 3). Dat u deze gebeurtenis geheel onvermeld liet, ondermijnt niet enkel de geloofwaardigheid van de erfeniskwestie op zich maar tevens de geloofwaardigheid van uw eigen eerdere aanvaring met Al-Shabaab.”* Het louter volharden dat de toevoeging van de erfkwestie bij het CGVS niet onverenigbaar is, kan – gelet op de pertinente en uitvoerige motieven, zoals deze hierboven worden weergegeven – niet volstaan.

4.1.11. Aangezien verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door Al-Shabaab werd ontvoerd en gevangengenomen, is verzoekers verwijzing naar landeninformatie omtrent de behandeling door Al-Shabaab van (gepercipieerde) spionnen niet dienstig in zijn zaak.

4.1.12. Door ten slotte louter te poneren dat zijn komst uit Saoedi-Arabië voldoende is om in het vizier van Al-Shabaab te staan, brengt verzoeker opnieuw niets dienstig in tegen de pertinente motieven van de commissaris-generaal dat: *“Voor zover uw advocaat aanhaalt dat u niet kan terugkeren naar Somalië omwille van uw lang verblijf in Saudi-Arabië moet in de eerste plaats aangestipt worden dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt van uw geboorte en jarenlange verblijf in Saudi-Arabië waardoor dit niets meer is dan een blote bewering. U legde enkele foto's neer waarvan de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waarin deze werden genomen onmogelijk kan worden afgeleid. Behalve één foto in Mekka is geen enkele plaats herkenbaar. U had een Somalisch paspoort dat u onderweg kwijtraakte (CGVS, p. 4) en waarvan u evenmin een kopie heeft. U en uw familieleden hadden paspoorten aangevraagd om zo een verblijfsvergunning te bekomen in Saudi-Arabië (CGVS, p. 5) maar opnieuw legde u geen enkel document neer dat dit zou kunnen aantonen. Ook van uw repatriëring uit Saudi-Arabië naar Somalië legde u geen enkel (begin van) bewijs neer. U haalde bij de DVZ aan dat u omwille van uw geboorte in Saudi-Arabië gediscrimineerd werd (vragenlijst CGVS, vraag 3.7b) maar haalde dit niet aan toen u door het CGVS werd gevraagd of er naast uw voorgehouden problemen met Al-Shabaab nog redenen waren waarom u niet kon terugkeren naar Somalië (CGVS, p. 24). Hoe dan ook beschikt u gelet op bovenstaande ongeloofwaardigheid van de arrestatie van uw familieleden wel degelijk over een familiaal netwerk in Somalië. Bovendien bent u een meerderjarige man van een meerderheidsclan die het Somalisch machtig is en leefde u ook in Saudi-Arabië in een Somalische gemeenschap (CGVS, p. 7). U heeft nog een maternale oom in Somalië (CGVS, p. 11) en uw tante woont met haar drie volwassen zonen in Somalië (CGVS, p. 34). Gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw reis naar Dawacaale kan worden verondersteld dat u deze maanden in Mogadishu verbleef zonder noemenswaardige problemen. Er is dan ook geen enkele concrete indicatie dat u in het geval van een terugkeer naar Somalië in een dermate menonwaardige situatie zou terechtkomen dat er sprake kan zijn van vervolging of ernstige schade.”*

4.1.13. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verplaatsing van Mogadishu naar Dawacaale, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de eerstgenoemde situatie dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...), de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op (...) of op (...) het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op (...) de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op (...), de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), (...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of op (...) in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de

regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad,

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt, waarbij de door hem bijgebrachte informatie in lijn licht met deze van de commissaris-generaal. Verzoeker gaat verder niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier verder ook geen persoonlijke omstandigheden die verzoekers risico om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld verhogen.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES,

V. LAUDUS,

De griffier,

V. LAUDUS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

N. DENIES